

[O. Mathiasen.]

med i dette forslag til folketingsbeslutning.

Hvis nogen i denne sal skulle føle trang til at mene, at mine overvejelser og betragtninger i denne sag er urealistiske eller måske naive, må jeg dog henvise til en kapacitet, som ingen vil beskyldes for noget i den retning; jeg tænker på nu afdøde Dag Hammarskjöld. I den beretning om en FN-styrke, som udenrigsministeriets udvalg har afgivet i marts i år, oplyses det, at Hammarskjöld havde en klart negativ holdning over for tanken om at oprette en permanent militær FN-styrke. Han mente ifølge den nævnte beretning, at det ville være for kostbart og uden større værdi at oprette en sådan styrke, og han hævdede især, at eventuelle fremtidige konflikters natur ville være vidt forskellig og følgelig kræve vidt forskellige aktioner, så forskellige, siger han, at han ikke mener, de ville kunne gennemføres med en permanent, stående militær styrke. Disse udtalelser må, synes jeg, betragtes som en hård kritik og kan også vendes direkte imod det foreliggende forslag, som netop opererer med tanker og forslag om en permanent militær styrke, der skal sættes ind i aktioner efter FNs anmodning og skøn.

Jeg ser nok af bemærkningerne, at en sådan anmodning skal imødekommes efter, som det hedder, en selvstændig vurdering af den almindelige situation. Hvis denne vurdering først og fremmest skulle gå ud på, at Danmarks regering og folketing skulle skønne, om man ønskede at stille styrker til rådighed, så ville der i alt fald være mening i det. Men dette står der ikke noget om i forslaget eller i bemærkningerne. Der står blot, at man må skønne, om det er forsvarligt, at styrkerne skal undværes i det danske militære beredskab. Det må efter min mening siges at være en vurdering af temmelig sekundær betydning. Hvis der endelig skal være nogen ræson i at oprette en stående, permanent beredskabsstyrke til støtte for FN, må det efter min mening være under den forudsætning, som

man jo i øvrigt også er gået ud fra under drøftelserne i FN, at verdens folk og lande havde gennemført en almindelig og fuldstændig militær afrustning, en situation, som vi vel alle håber og måske også regner med en dag vil blive en skøn realitet.

I denne lykkelige situation havde man vel kun brug for en styrke, der i alt fald fortrinsvis måtte have rent politimæssige opgaver. Men som forholdene er i dag, hvor verden er spækket med militær og krigsmateriel, herunder kernevåben, hvoraf en brøkdal vil kunne udslette menneskeheden, hvis de kommer til fuld anvendelse, i en sådan verden, i en sådan situation mener jeg at oprettelse af en permanent militær, nordisk beredskabsstyrke i bedste fald vil være u hensigtsmæssig, unyttig og urealistisk, og jeg er bange for, at denne styrke i værste fald kan blive — jeg siger kan blive, jeg siger ikke bliver — til ulykke for de landsmænd, der direkte indsættes i styrken, til ulykke for de mennesker og de lande, hvor styrkerne kommer til at virke, til ulykke for vort eget land, som ved den aktion, der her påtænkes iværksat, kan komme ind i yderst farlige storpolitiske forviklinger. Vi er i den henseende efter min mening i forvejen engageret langt mere, end godt er.

Udenrigsministeren (*Per Hækkerup*): I anledning af at der er blevet henvendt forskellige bemærkninger til mig, vil jeg gerne gøre nogle betragtninger gældende; det er ellers den højtærede forsvarsminister, der har dette forslag til beslutning.

Jeg kan sige til de ærede medlemmer, der har udtrykt bekymring over den internationale situation specielt omkring Cypren, at denne bekymring deler vi i regeringen, den deler vi i udenrigsministeriet. Således som udviklingen er forløbet i den allersidste tid; kan det ikke undgå at fremkalde usikkerhed med hensyn til, hvorledes det videre forløb vil blive, og vi må naturligvis i alle vore overvejelser tage denne udvikling i betragtning.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft